การเสียชีวิตของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : ณัจญวา บุญมาเลิศ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿وفاته عليه الصلاة والسلام﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: نجوى بونماليرت

مراجعة: عصران نيومديشا

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

เรื่องที่ 142
การเสียชีวิตของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอความสุขความจำเริญและความสันติจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตลอดจนวงศ์วานและมิตรสหายของท่าน ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

มีรายงานหะดีษซึ่งบันทึกโดยท่านอิมามอัล-บุคอรียฺ จากท่านอบูสะอีด อัล-คุดรียฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า:

خطب النبيُّ صلى الله عليه وسلم فقال: «إِنَّ اللَّهَ خَيَّرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ، فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ»، فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: مَا يُبْكِي هَذَا الشَّيْخَ؟ إِنْ يَكُنْ اللَّهُ خَيَّرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا

عِنْدَهُ، فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْعَبْدَ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا. [البخاري برقم ٤٦٦]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวปราศรัยว่า "แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงให้ทางเลือกแก่บ่าวผู้หนึ่งระหว่างโลกดุนยากับสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ และเขาก็ได้เลือกสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ" แล้วท่านอบูบักรอัศศิดดีกก็ร้องไห้ ฉันจึงพูดกับตัวเองว่าอะไรทำให้ท่านผู้นี้ร้องไห้? ในเมื่ออัลลอฮฺทรงให้ทางเลือกแก่บ่าวผู้หนึ่งระหว่างโลกดุนยากับสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ แล้วเขาได้เลือกสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่พระองค์ *(มันก็ควรจะเป็นสิ่งที่น่ายินดี)* แต่แล้วก็ปรากฏว่าท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือบ่าวผู้นั้น ท่านอบูบักรเป็นผู้ที่มีความรู้มากที่สุดในหมู่พวกเรา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ : 466)

หะดีษบทนี้บ่งชี้ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ใกล้จะเสียชีวิตแล้ว โดยช่วงเวลาแห่งการพรากจากและวาระแห่งการอำลาโลกดุนยานี้ได้ใกล้เข้ามาทุกขณะ ทั้งยังแสดงถึงความคิดถึงของท่านที่มีต่อมิตรสหายผู้สูงส่ง *(หมายถึงบรรดานบี)*

นักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่า พระองค์อัลลอฮฺทรงให้นบีของพระองค์ได้รับเกียรติแห่งการเป็นนบีและการเสียชีวิตในหนทางของพระองค์ โดยอาศัยหลักฐานในเรื่องดังกล่าวจากหะดีษซึ่งบันทึกโดยอัล-บุคอรียฺที่ว่า ท่านหญิงอาอิชะฮฺเราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เล่าว่า: ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เคยกล่าวไว้ขณะที่ท่านป่วยก่อนเสียชีวิตว่า:

«يَا عَائِشَةُ مَا أَزَالُ أَجِدُ أَلَمَ الطَّعَامِ الَّذِي أَكَلْتُ بِخَيْبَرَ فَهَذَا أَوَانُ وَجَدْتُ انْقِطَاعَ أَبْهَرِي مِنْ ذَلِكَ السُّمِّ» [البخاري برقم ٤٤٢٨]

"โอ้อาอิชะฮฺเอ๋ย ฉันยังคงประสบกับความเจ็บปวดอันเป็นผลจากอาหารที่ฉันได้กินที่ค็อยบัร และ ณ เวลานี้ฉันคิดว่าเส้นเลือดของฉันถูกตัดขาดจากยาพิษนั้น" (อัลบุคอรียฺ : 4428)

นักอรรถาธิบายหะดีษกล่าวว่า: "ท่านนบีได้เล่าถึงสิ่งที่ท่านได้ประสบเมื่อครั้งทำสงครามค็อยบัร ซึ่งหญิงชาวยิวคนหนึ่งได้มาหาท่าน กล่าวกันว่านางคือ ซัยนับ บินติ อัลหาริษ โดยนางได้นำแกะอาบยาพิษมามอบให้ท่าน ท่านได้ทานไปคำหนึ่งแต่ไม่ทันกลืนลงไปท่านก็คายทิ้ง หลังจากนั้นท่านก็ต้องทนทุกข์

ทรมานเป็นระยะๆจากผลของยาพิษดังกล่าว ตั้งแต่ปีที่เจ็ดจนถึงปีที่สิบเอ็ด" (ดู เศาะฮีหฺอัล-บุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 5777)

ท่านอิบนุอับดิลบัร กล่าวว่า: "ครั้นเมื่อวาระสุดท้ายของท่านนบี ศ็อลลัลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ใกล้เข้ามา ท่านก็เริ่มมีอาการป่วยที่บ้านท่านหญิงมัยมูนะฮฺ จากนั้นท่านก็ออกไปยังเขาอุหุด และละหมาดให้กับบรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงครามและขอดุอาอ์ให้พวกเขา ซึ่งตอนนั้นพวกเขาได้เสียชีวิตในสงครามไปแล้วเป็นเวลาแปดปี" (ดู อัดดุร็อรฺ ฟี อิคติศอรฺ อัลมะฆอซีย์ วัสสิยัร 1/269)

อาการแรกที่แสดงถึงการป่วยก็คือ อาการปวดศีรษะอย่างรุนแรง จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้เข้าไปหาท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ซึ่งนางได้กล่าวว่า: "โอ้นบีของอัลลอฮฺ ฉันปวดศีรษะมากเลย" ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตอบว่า: "เช่นนั้นแล้ว หากว่าเธอเสียชีวิต และฉันยังมีชีวิตอยู่ ฉันจะขออภัยโทษให้เธอและขอดุอาอ์ให้เธอ" ท่านหญิงอาอิชะฮฺจึงกล่าวตอบว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันคิดว่าท่านคงอยากให้ฉันตาย และหากเป็น

เช่นนั้น ท่านก็จะได้ใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ของท่านกับภรรยาคนอื่นๆ ของท่าน!" ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า: "ทว่าฉันก็ปวดศีรษะมากเหมือนกัน" (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์: 7217)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เล่าว่า:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَسْأَلُ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ يَقُولُ: «أَيْنَ أَنَا غَدًا؟ أَيْنَ أَنَا غَدًا؟» يُرِيدُ يَوْمَ عَائِشَةَ، فَأَذِنَ لَهُ أَزْوَاجُهُ يَكُونُ حَيْثُ شَاءَ. [البخاري برقم ٤٤٥٠، ومسلم برقم ٢٤٤٣]

"ท่านเราะสูล ศ็อลลัลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พร่ำถามขณะที่ท่านป่วยก่อนเสียชีวิตว่า: พรุ่งนี้ฉันจะไปอยู่ที่ใด? พรุ่งนี้ฉันจะไปอยู่ที่ใด? ซึ่งท่านประสงค์จะค้างที่บ้านอาอิชะฮฺ ภรรยาท่านอื่นๆจึงอนุญาตให้ท่านทำตามที่ท่านปรารถนา" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์: 4450 และมุสลิม: 2443)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เล่าถึงเหตุการณ์ก่อนที่ท่านนบีจะเสียชีวิตว่า:

كَانَ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْوَةٌ أَوْ عُلْبَةٌ فِيهَا مَاءٌ، فَجَعَلَ يُدْخِلُ يَدَيْهِ فِي المَاءِ، فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ، وَيَقُولُ: « لاَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكَرَاتٍ » ثُمَّ نَصَبَ يَدَهُ فَجَعَلَ يَقُولُ: « اللَّهُمَّ فِي الرَّفِيقِ الأَعْلَى » حَتَّى قُبِضَ. [البخاري ٤٤٤٩]

"มีกาน้ำหรือกระป๋องอยู่ใกล้ๆท่านนบี ซึ่งในนั้นมีน้ำอยู่ ท่านได้จุ่มมือทั้งสองลงไปในน้ำ แล้วนำมาลูบหน้าและกล่าวว่า: ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงสำหรับความตายนั้นมีความเจ็บปวดมึนงงยิ่ง จากนั้นท่านก็ยกมือขึ้นแล้วกล่าวซ้ำไปซ้ำมาว่า: โอ้อัลลอฮฺ โปรดให้ฉันอยู่ร่วมกับสหายที่สูงส่งด้วยเถิด จนกระทั่งท่านได้สิ้นลม และมือของท่านก็ตกลง" (บันทึกโดย อัลบุคอรียฺ: 4449)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เล่าอีกว่า:

مَاتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّهُ لَبَيْنَ حَاقِنَتِي وَذَاقِنَتِي فَلاَ أَكْرَهُ شِدَّةَ الْمَوْتِ لِأَحَدٍ أَبَدًا بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. [البخاري برقم ٤٤٤٦]

"ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เสียชีวิตในอ้อมกอดของฉัน และฉันไม่เคยกลัวความตายอันเจ็บปวดของผู้ใดอีกเลยหลังจากนั้น" (บันทึกโดย อัล-บุคอรียฺ: 4446)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เล่าอีกว่า: "ฉันไม่เคยเห็นคนใดที่มีความเจ็บปวดรวดร้าวมากไปกว่าท่านเราะสูล ศ็อลลัลลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์: 5646)

นักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่า: "ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ประสบกับความเจ็บปวดก่อนความตายอย่างรุนแรงทั้งที่ท่านเป็นผู้ที่ได้รับการอภัยโทษในบาปความผิดทั้งปวงอยู่แล้ว ทั้งนี้ก็เพื่อยกระดับความประเสริฐของท่านให้สูงยิ่งขึ้นไปอีก"

ต่อมาท่านมีไข้ขึ้นสูงอย่างรุนแรงตัวร้อนไปทั่วร่างกาย ท่านจึงกล่าวว่า: "พวกท่านจงนำเหยือกน้ำเจ็ดเหยือก ที่ยังไม่เปิดฝา *(หมายถึงน้ำสะอาด)* มาพรมใส่ฉันหน่อย" แล้วท่านก็ถูกพาไปนั่งในอ่าง จากนั้นก็พรมด้วยน้ำในเหยือกดังกล่าวจนกระทั่งท่านสั่งให้หยุด" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์: 4442)

ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ซึ่งนั่งอยู่ข้างท่านนบี ศ็อลลัลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เห็นท่านนบีต้องทนทุกข์ทรมานกับความเจ็บปวดของความตายที่แสนรุนแรงนี้ นางได้กล่าวว่า: "พ่อจ๋า ดู

ท่านเจ็บปวดทรมานยิ่งนัก" ท่านนบีก็กล่าวแก่นางว่า: "หลังจากวันนี้ไป พ่อของเธอจะไม่ทุกข์ทรมานอีก" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 4462)

ครั้นเมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พยายามร่วมละหมาดกับผู้คน ท่านก็หมดสติไปถึงสามครั้ง (เศาะฮีหฺมุสลิม หะดีษเลขที่ 418) จากนั้นก็ฟื้นขึ้นมา แต่ถึงกระนั้นท่านก็ยังคงแบกรับภาระหน้าที่แห่งการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ โดยท่านได้กล่าวก่อนจะสิ้นใจว่า:

«الصَّلَاةَ الصَّلَاةَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ» [ابن ماجه برقم ٢٦٩٧]

"พวกท่านจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และใช้สิ่งที่มือขวาของพวกท่านครอบครองไว้ *(ทรัพย์สิน)* อย่างดีที่สุดเถิด" (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ หะดีษเลขที่ 2697)

«لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» [البخاري برقم ٤٣٥، ومسلم برقم ٥٣٢]

"การสาปแช่งของอัลลอฮฺมีต่อพวกยิวและคริสต์ พวกเขาคือผู้ที่ยึดเอาสุสานของบรรดาศาสนทูตของพวกเขาเป็นมัสยิด" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ 435 และมุสลิม 532)

«أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ إِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ» [مسلم برقم ٥٣٢]

"ดังนั้น พวกท่านจงอย่ายึดเอาสุสานเป็นมัสยิด แท้จริงฉันได้ห้ามปรามพวกท่านจากการกระทำดังกล่าว" (บันทึกโดยมุสลิม 532)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮูอันฮา เล่าว่า: "ขณะที่ท่านนบีใกล้จะเสียชีวิต ศีรษะของท่านวางอยู่บนตักของฉัน โดยท่านได้หมดสติไป แล้วฟื้นคืนสติ จากนั้นท่านได้จ้องมองไปที่เพดานบ้าน โดยท่านได้เคยบอกพวกเราไว้ก่อนหน้านั้นว่า นบีทุกคนจะยังไม่เสียชีวิตจนกว่าท่านจะได้เห็นที่อยู่ของท่านในสรวงสวรรค์ และจะได้เลือกระหว่างโลกดุนยากับสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ ฉันจึงรู้ว่าท่านไม่เลือกพวกเรา และมันถึงวาระตามที่ท่านเคยบอกไว้ในหะดีษดังกล่าว ซึ่งมันก็เกิดขึ้นจริงแล้ว จากนั้นท่านก็ไปมองไปยังท้องฟ้า และกล่าวว่า:

«مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا، اللَّهُمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِيْ، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيْقِ الأَعْلَى، اللَّهُمَّ الرَّفِيْقَ الأَعْلَى» [البخاري برقم ٤٤٦٣، ٤٤٣٥، ومسلم برقم ٤٤٤٠]

"ขอให้ฉันได้อยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา อันได้แก่บรรดานบี บรรดาผู้ที่เชื่อโดยดุษฎี บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี และชนเหล่านี้แหละเป็นมิตรสหายที่ดียิ่ง โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้ฉันด้วยเถิด ขอพระองค์ทรงเมตตาฉันด้วยเถิด ขอพระองค์ทรงให้ฉันได้อยู่ร่วมกับบรรดามิตรสหายที่ดี โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงให้ฉันได้อยู่ร่วมกับบรรดามิตรสหายที่ดีด้วยเถิด" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 4463, 4435 และ 4440)

นี่เป็นคำพูดสุดท้ายที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวจนกระทั่งสิ้นใจ และมือของท่านก็ได้ตกลง

ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้กล่าวว่า "ท่านพ่อจ๋า ท่านได้ตอบรับคำเชิญของพระผู้อภิบาลของท่านแล้ว ท่านพ่อจ๋า เราขอแจ้งข่าวการเสียชีวิตของท่านแก่ญิบรีล

(*เป็นคำพูดที่แสดงถึงความเสียใจ*)" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 4462)

ท่านอิบนุกะษีร กล่าวว่า: "การเสียชีวิตของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกิดขึ้นในปีฮิจเราะฮฺศักราชที่สิบเอ็ด วันที่สิบสองเดือนรอบีอุลเอาวัล ซึ่งตรงกับวันจันทร์ ศพของท่านยังคงตั้งอยู่ในวันจันทร์และวันอังคาร ก่อนที่จะถูกฝังในคืนวันอังคาร นี่เป็นทรรศนะที่แพร่หลายของนักวิชาการส่วนใหญ่" (ดู อัลบิดายะฮฺ วันนิฮายะฮฺ 8/152)

บทเรียนและข้อคิดเตือนใจบางประการ จากการเสียชีวิตของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

1. **ความตายเป็นปลายทางของทุกชีวิต** ไม่มีใครอยู่เป็นอมตะนิรันดรกาลในโลกดุนยานี้ อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

﴿ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ۝٣٠ ﴾ [الزمر : ٣٠]

"แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และพวกเขาก็จะต้องตาย" (อัซซุมัร : 30)

และตรัสในอีกอายะฮฺหนึ่ง ว่า

﴿ كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ أُجُورَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَۗ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ١٨٥ ﴾ [آل عمران ١٨٥]

"แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย และแท้จริงที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้าโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์แล้วไซร้แน่นอน เขาก็ชนะแล้ว และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มิใช่อะไรอื่นนอกจากสิ่งอำนวยประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น" (อาล อิมรอน 185)

2. **ความมักน้อยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม** ในโลกดุนยา และความปรารถนาในโลกหน้า อัมรฺ บิน อัลหาริษ กล่าวว่า: "ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มิได้ทิ้งไว้แม้แต่เงินหนึ่งดินาร์หรือดิรฮัม ทาสชายหรือทาสหญิง ท่านเพียงแต่ทิ้งพ่อตัวเมียสีขาวที่ท่านเคยขี่ อาวุธของ

ท่าน และที่ดินที่ท่านบริจาคเป็นทานแก่ผู้เดินทาง" (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ 4461)

ยิ่งไปกว่านั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮวะสัลลัม ยังเสียชีวิตโดยที่เสื้อเกราะของท่านถูกจำนำกับชาวยิวคนหนึ่งแลกกับข้าวบาร์เลย์สามสิบศออฺ (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 4467)

3.การเสียชีวิตของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถือเป็นความสูญเสียอันใหญ่หลวงยิ่ง บรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ถูกทดสอบด้วยบททดสอบอื่นใดที่หนักสาหัสกว่าการเสียชีวิตของท่านอีกแล้ว ท่านอิบนุอับบาส เล่าว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«إِذَا أَصَابَ أَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلْيَذْكُرْ مُصَابَهُ بِي، فَإِنَّهَا مِنْ أَعْظَمِ الْمَصَائِبِ»

[الدارمي برقم ٨٥]

"เมื่อคนหนึ่งในหมู่ท่านประสบกับความสูญเสียใดๆ ก็จงรำลึกถึงการที่เขาต้องสูญเสียฉันไปเถิด แท้จริงนั่นเป็นความสูญเสียที่ใหญ่หลวงที่สุดประการหนึ่งแล้ว" (บันทึกโดย อัด-ดารีมียฺ หะดีษเลขที่ 85) ดังกล่าวนี้ เพื่อให้รู้สึกว่าความสูญเสียที่ประสบกับเขาเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น

ท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า: "ครั้นเมื่อวันที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เดินทางเข้าสู่เมืองมะดีนะฮฺ ทุกสิ่งในเมืองล้วนสว่างไสวไปทั่ว แต่เมื่อถึงวันที่ท่าน ได้สิ้นลมหายใจ ทุกสิ่งในเมืองก็ดูมืดมนไปหมด" (บันทึกโดย อัตติรมีซี 3618)

ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้กล่าวกับท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ หลังจากที่ฝังศพท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เรียบร้อยแล้วว่า: "โอ้อนัสเอ๋ย พวกท่านทำใจได้หรือที่จะเอาดินกลบร่างของท่านเราะสูล

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม?" (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 4462)

นักกวีอาหรับได้ประพันธ์ไว้ว่า:

จงอดทนต่อทุกๆ เคราะห์กรรม ท่านจงยืนหยัด.. พึงทราบเถิดว่า มนุษย์ไม่สามารถเป็นอมตะ.. ครั้นเมื่อที่สูญเสียเศร้าโศกมาได้ประสบแก่ท่าน.. ก็จงรำลึกถึงความสูญเสียของท่านจากการจากไปของท่านนบีมุหัมมัด

โอ้อัลลอฮฺของพระองค์โปรดรวมพวกเราอยู่ในกลุ่มชนเดียวกับท่านนบีด้วยเถิด ขอพระองค์โปรดให้เราได้ไปรวมตัว ณ สระของท่านในสวรรค์ และโปรดให้เราเป็นผู้เจริญรอยตามท่านด้วยเถิด

والحمد لله رب العالمين

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين